

“ ဝန်ပေါက် နဲ့ ကြေးစုံ ”

(၁)

မာမာအောင်ဆိုလျှင် မမြင်ဘူးသော်လဲ အနဲဆုံး
တော့ ကြေးဖူးနေရသည်။ သူမ၏ သေးသိမ်သော ခါးနှင့်
ပြီးမားစွင့်ကားသော တင်သားအိအိကြီးတွေက နံမယ်ကြီး
လှသည်။ ဖြူဖွေး၍ အိနေသော အသားအရည်နှင့် တူတဲ့ မဲ
နက်၍ ကော့ညွတ်သောမျက်တောင် ကော့ကြီးများအောက်
မှ မျက်လုံးရွဲရွဲကြီးများက မြင်လိုက်ရသူ ရင်ထဲစွဲညှိစရာ
ဖြစ်နေသည်။

ဒီမျက်လုံးရွဲကြီးများဖြင့် အကြည့်ခံလိုက်ရသူက
တော့ သူမနောက် တကောက်ကောက်ပါဘူးကြည့်ရသည်။
သူမ၏ မျက်လုံးရွဲကြီးများကလဲ တွေ့သမျှ ပုရိသတို့ကို ချော
မြူကာ ကြည့်နေသည်မဟုတ်။ လူရွေး၍ ကြည့်တတ်သည်။
မာမာအောင်ကို ကပ်ဖို့ဆိုတာက မလွယ်။ ငွေရှိလို့လဲမရ။
ကားရှိလို့လဲမရ။ လူပုံကလဲ ဖြောင့်ဦးမှ ပြီးတော့ သူမကလဲ
သဘောကျဦးမှ မာမာအောင်၏ အနားသို့ ကပ်၍ရသည်။
သူမ၏အသက်က အလွန်ဆုံးရှိလှမှ (၂၃)နှစ်ထက်မပို။ တခါ
မြင်လိုက်ရသည်နှင့်နောက်တစ်ခါ တွေ့ချင်ရသည့် အလှပိုင်
ရှင်မျိုး ဖြစ်သည်။

မာမာအောင်နှင့် အမြဲတမ်း မဟုတ်သော်လည်း

အတော်များများ တပွဲတွဲတွဲရှိနေတတ်သူကတော့ ကေသီရိ
ပင်ဖြစ်သည်။

ကေသီရိသည် အသက်က မာမာအောင်နှင့် မကံမ
မယိမ်းလောက်ပင်ရှိပြီး သူမ၏ အသားအရေက မာမာ
အောင်၏ အသားအရည်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးဝင်းဝါသော အသား
အရည်မျိုးမဟုတ်ဘဲ ဖြူသော်လဲ ကြက်ဥနှစ်ရောင်ပြေးနေ
သော အသားအရည်မျိုးဖြစ်သည်။

သူမ၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က ဝါးရဲ့ကိုယ်လုံးဟု
ဆိုနိုင်ပေမဲ့လည်း လုံးဝနီးတင်းကားသော ရင်သားများနှင့်
ကားစွင့်လုံးတစ်နေသော သူမ၏ တင်သားများက ပေါ်လွင်
လှပ၍ အသက်ရှူမှားသွယ်ရှိနေသည်။

ပေါ်လွင်သော စင်းနေသည့် နှာတံနှင့် သူမ၏
မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေက မြင်ရသူ သမုဒယဇွဲ-ချင်စရာ
ပင်ဖြစ်နေလေသည်။

xxxxx

စားရင်း သောက်ရင်းမှ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။
စားပွဲတလုံးကျော်မှ စကားတပြောပြောဖြင့် စားသောက်၍
နေသော သူမတို့နှစ်ယောက်ကို အောင်ဇော် သတိထားမိ
လိုက်သည်။

သတိထားမိလိုက်သည့်အလျှောက်ပင် အောင်ဇော်

က နောက်တကြိမ်တစ်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ သည်မှာတင်
အောင်ဇော်၏ ဘေးမှ သီယာကိုဖိခံ၍ သောက်နေသော
ကိုသန်းစောက အောင်ဇော်ကြည့်ရာသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်
သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး၏ အကြည့်က တခဏကြာ
ကွာနေတော့ သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ
ထိုင်နေသော ခင်မောင်ကိုကပါ သူတို့ကြည့်ရာသို့ လှမ်း၍
ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခင်မောင်ကိုက အောင်ဇော်နှင့်
သန်းစောတို့၏ မျက်နှာများကို တချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ခင်
မောင်ကိုက တစ်မျက်ပြုလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ၏ ရှေ့မှ
ဝီစကီခွက်ကို ကောက်ကိုင်ကာ တက်ပျက်သောက်လိုက် သည်။
တို့အခါတွင်မှ အောင်ဇော်နှင့် သန်းစောတို့၏ အကြည့်များ
က အသီးသီး သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း သူတို့ရှေ့၏ စားပွဲပေါ်
သို့ ပြန်၍ရောက်လာသည်။

အောင်ဇော်နှင့် သန်းစောတို့ကတော့ ကိုယ့်အတွေး
မျိုးကိုယ် နှုတ်ခတ်ကာ နေကြသည်။

“အဟမ်း . . .”

ခင်မောင်ကို၏ ချောင်းဟန့်သံက မကျယ်လှပါ။
ခပ်အုပ်အုပ်လေးဖြစ်ပေမဲ့ အောင်ဇော်ရော သန်းစောပါ
မျှင်တူလိုပင် ခင်မောင်ကို အားကြည့်လိုက်မိသည်။

“မာမာအောင်ဆိုတာ အဲဒါပေါ့ ဆရာရဲ့”
ခပ်တိုးတိုးငဲ့၍ ခပ်မောင်ကိုက ပြောသည်။
“ဘယ်ဟာလဲ . . မာမာအောင်ဆိုတာ . .”

သန်းစောက မေးလိုက်တော့မှ ခပ်မောင်ကိုက
သူ့စကား လောကြီးသွားကြောင်း ဂရုပြုမိလိုက်ရသည်။

“ဟိုသက် စားပွဲတလုံးကျော်မှာ ထိုင်နေတဲ့ နှစ်
ယောက်လေ . . ငှက်ခါးရောင်ဝမ်းဆက်နဲ့က မာမာအောင်
ဘဲ။ သူ့ရှေ့ ပါတိတ် အစိမ်းရောင်ဝမ်းဆက်လေးနဲ့က ကေသီ
စိုးတဲ့ နှစ်ယောက်စလုံး အဆင်ပြေရင် အိပ်ပေါ်ထိ ခေါ်လို့
ရတယ် . . ယဲ . . ယဲ . .”

ခပ်မောင်ကိုက အရက်ရှိန်လေးဖြင့် တယဲဟဲလုပ်
နေသည်။ ခပ်မောင်ကို၏ စကားအဆုံးတွင် အောင်ဇော်နှင့်
သန်းစောတို့၏ အကြည့်က ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ထံသို့
ရောက်၍ သွားရပြန်သည်။

အောင်ဇော်နှင့်သန်းစောတို့နှစ်ယောက် စလုံးမှာ
အသက် (၃၅)နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ရှိပြီး ခပ်မောင်ကို
ကတော့ (၂၅) (၂၆) လောက်ရှိသည်။

“ဆရာတို့ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် နောက်
ပြီးမိတ်ဆက်ပေးပါမယ်”

မထင်မှတ်သော ခပ်မောင်ကို၏ စကားကြောင့် အဲ

ကတော့ (၂၅) (၂၆) လောက်ရှိသည်။

“ဆရာတို့ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် နောက်
ပြီးမိတ်ဆက်ပေးပါမယ်”

မထင်မှတ်သော ခပ်မောင်ကို၏ စကားကြောင့် အဲ
ညဉ့်ဖြင့် အောင်ဇော်နှင့် သန်းစောတို့နှစ်ယောက် စလုံးက
ခပ်မောင်ကိုထံကြည့်လိုက်မိသည်။

“မင်းဟာက ဟုတ်ရောဟုတ်ကဲ့လား ခပ်မောင်ကို
ရယ် . .”

သန်းစော၏ အမေးကို ခပ်မောင်ကိုက ပြုံးထူထူ
ဖြင့်ဖြင့်ပြန်လိုက်ရင်း . .

“ကျွန်တော့်ဌာနက ဘိုးတော်ကြီးတစ်ယောက်
အတွက်ကျွန်တော် မာမာအောင်ကို ချဉ်းကပ်ပြီး သိုးတော်
ကြီးအတွက် ဖန်တီးပေးခဲ့ဘူးတယ်။ ကျွန်တော်လဲ အစက
မသိပါဘူး။ ခုလိုစားရင်းသောက်ရင်းနဲ့ သူတို့ကို မြင်ပြီး သူတို့
အကြောင်းကို တစ်ယောက်က ပြောလို့ ဘိုးတော်ကြီးက
နောက်နေ့လဲကျရော ကျွန်တော့်ခေါ်ပြီး တာဝန်ပေးတော့
တာဘဲ။ ဟိုတလောကတင် မာမာအောင်တို့ အိမ်ဂရု
ကျွန်တော်ဘဲယူပြီး နိမယ်ပြောင်းဖို့ လိုက်လုပ်ပေးရသေးတယ်
ဟော ပြောရင်း ဟိုမှာလာနေပြီ . .”

စားသောက်ပြီး ပြန်ရန်အတွက် သူတို့စားပွဲမှ သူ
လျှောက်လာသော မာမာအောင်နှင့် ကေသီဇိုးတို့သည် သူ
ရှိရာစားပွဲနားသို့ ရောက်လာကြသည်။

“မမာ . . .”

ခေါ်လိုက်ရင်းမှ တပြိုင်နက်ထဲမှာပင် ခင်မောင်
သည် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

သူမတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ခင်မောင်ကိုအား လှ
၍ ကြည့်ကြသည်။

“ဟယ် . . . ကိုခင်မောင်ကို . . . ကြီး . . .”

စုံတြဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ရင်းက မာမာအောင်
မျက်လုံးခွဲကြီးများက စားပွဲတွင်ထိုင်နေရာမှ သူမတို့
ကြည့်၍နေသော အောင်ဇော်နှင့် သန်းစောထို့ထံသို့ ဝဲက
တချက်ဝှေ့သွားသည်။

“ပြန်တော့မလို့လား . . . အချိန်ရရင်ထိုင်ပါ၊ ကိုခင်မောင်”

ဆိုက်ထဲတွင်ရှိနေသော အခြားစားပွဲ(၄)ဝိုင်းမလား
က စားသောက်နေကြသူများကလဲ သူတို့ကို အကဲခတ်
ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မာမာအောင်ကပင် ဦးဆောင်၍ ခင်မောင်ကို
စားပွဲရှိ လွတ်နေသော ကုလားထိုင်တွင် ဝင်၍ ထိုင်လို

ဟာ့ ကေသီဇိုးကပါ ဝင်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

“မမာတို့ကို ဒီက ကျွန်တော့်ဆရာတွေနဲ့ မိတ်ဆက်
ပေးချင်လို့ပါ . . .”

မာမာအောင်က ပြန်လှဲသော အကြည့်ဖြင့် အောင်
ဇော်နှင့် သန်းစောထို့ထံသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဆရာ . . . ဒါက မာမာအောင်တဲ့ ဆရာ။ ဟိုဖက်
က ကေသီဇိုးတဲ့ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေပါ”

“မမာ . . . ဒီဖက်က ဆရာဦးသန်းစောတဲ့။ --- ဌာန
လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာများပါ။ ဟိုဖက်က . . . ---

မှူးစီက အင်ဂျင်နီယာများ ဦးအောင်ဇော်ပါ . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာ ပမ်းသာပါတယ်”

သူမ၏ ချီအေးလှသော အသံလေးက သူတို့ (၂)
ယောက်စလုံး၏ ရင်ထဲတွင် အေး၍သွားရသည်။ ကေသီဇိုး

သည်ကောကောင်မလေးကလဲ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကြည့်၍
ဝမ်းချိုက်ချိုက်ပြုံးပြလိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

“ကဲ . . . မမာမာအောင်တို့ တခုခုထပ်စားပါဦးလား”

“ဟာ . . . မစားတော့ဘူး ဆရာ . . . ခုထဲပြန်တော့
လို့ အိမ်မှာ မေမေက သွေးပေါင်နဲနဲတက်နေလို့လေ”

သန်းစော၏ လောကွတ်ကားကို မာမာအောင်က

စိုးစန္ဒရီရ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ပြန်၍ တုံ့ပြန်သည်။

“ကားပါလာလား . . .” သန်းစောက စောဒက ဝ

သည်။ မာမာအောင်က သန်းစောကို ခေတ္တချော့စွာ ကြည့်

“မာ . . . တို့က ကားမစီးနိုင်သေးပါဘူး ဆရာရယ် . . .

အပြုအဝတ် မျက်နှာလေးဖြင့် ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်သ

“ကဲ . . . ဒါဆို ခဏလေးစောင့် ဆရာတို့လို

ပေးမယ်။ နောက်လဲ ဆရာကားကို အချိန်မရွေး လူသို့

ရတယ် . . . သိလား . . .”

သန်းစောစကားကြောင့် အားလုံးက သန်းစော

မျက်နှာကို ဖြတ်ကနဲ ဝိုင်း၍ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဒီလော

သောက်ထား၍နဲ့တော့ သန်းစော မမူးသေးသည့်

အောင်ဇော်ရာ ခပ်မောင်ကိုကပါ အတတ်သိထားသည့်

ဒါပေမဲ့ ဆရာဦးသန်းစော အမူးလွန်နေပြီဆိုတာ

သိလိုက်သော မာမာအောင်ကတော့ သူမကိုကြည့်၍ နှလုံး

သန်းစော၏ မျက်လုံးများကို သူမ၏ မျက်လုံးရှုကြီးများ

ရင်ဆိုင်ညှိပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ “ကျေနူးကဲဆရာ

ရယ်” ဟုပြောကာ ပြုံးလိုက်ရင်း မျက်လွှာချ၍ သွေးဝေ

သည်။

သူတို့စားသောက်ဝိုင်းကို ခပ်စောစောပင် သိမ်းလို

ကြသည်။ ပြီးတော့ ၂/၈ မတ်တူးကားလေးက သူတို့အားလုံး

ကို တင်ဆောင်၍ မောင်းလာခဲ့သည်။

ကားမောင်းသူက ခပ်မောင်ကို ပြစ်ပြီး သူ၏ဘေး

တွင် အောင်ဇော်က ထိုင်သည်။ ကားနောက်ခန်းတွင်က

သန်းစော မာမာအောင်၊ ကေသီစိုးတို့က အစဉ်အတိုင်း

ထိုင်နေကြ၍ သန်းစောနှင့် မာမာအောင်တို့က ကပ်လျက်

ကားထိုင်၍ လိုက်ခဲ့ကြသည်။

“ကိုခပ်မောင်ကို . . . ရွှေ့ကလမ်းခေါင့်တင် ရပ်

လိုက်တော့ . . . မာတို့ ဆင်းလျှောက်လိုက်မယ် . . .”

“ဟာ . . . တယ်ဟုတ်မလဲ အားနာစရာကြီး အိမ်

ရွှေ့ထိ လိုက်ပို့လိုက်ပါ . . .”

မာမာအောင်၏ စကားစုံသည်နှင့် သန်းစော၏

အသံက ဆက်တိုက်လွှက်ပေါ်၍ လာသည်။

“ဒီမှာဘဲအင်းတာ ကောင်းတယ်ဆရာ . . . အိမ်ရွှေ့

ကုမှဆိုရင် ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေက အမှိုက်မြှေးမြှေးပြောကြဦး

မှာ . . .”

“အင်း . . . ဒါလဲ ဟုတ်တာဘဲ ဆော့ရီးဘဲနော်”

ထိုအချိန်မှာပင် ကားက ရပ်လိုက်သဖြင့် မာမာ

အောင်နှင့် ကေသီစိုးတို့က ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်။

ဟဲ . . ဟဲ . .

“အားလုံး ကျေးဇူးဘဲနော် . . အော် ကိုခင်က ကိုကြီးက ဖွဲ့လေးတာလေးတောင် မဆက်ဖူး . . မာဖွဲ့ပဲ ဝါကြိုပြောထားဦးမယ်။ ဝါကတော့ မာမာမှ မာမာ ရောရှိုသေးရဲကလား”

“အေး မင်းပြောတာ ဟုတ်တယ်ကွ . . အောင်ဇင်ရ နော် . .”

“အာ ရှိပါတယ် . . အကြောင်းထူးလဲမရှိ . . ကလဲတဆင့်ဆိုတော့ အားနာလို့ပါ . .”

“စိတ်ချပါ သန်းစောရာ ဝါကလဲ မလုပ်ပါသူး . . ဟား . . ဟား . .”

မာမာအောင်က ပြုံး၍ သန်းစောဘက်သို့ လှည့် သည်။

သန်းစောနှင့် အောင်ဇင်တို့မှာ နှစ်ယောက်စလုံး ထောင်သည်များဖြစ်ကြပြီး သန်းစောက ကလေး(၃)

“ဆရာ ကျေးဇူးဘဲနော် . . ကျမတို့ ပြန်ဖက်နှင့် အောင်ဇင်က ကလေး(၂)ယောက်ရှိလေသည်။ ပါဦးမယ် . .”ဟု တမိတသေ နှုတ်ဆက်ရှာသည်။ သန်းစောက သူမကို ငေးကြည့်လျက်က တာမျှပင် မပြောနိုင်ဘဲအောင်သွယ်တော် ခင်မောင်ကို အတွက်ကရော . .” ခေါင်းဘဲငြိမ်ငြိမ်လိုက်ရသည်။

“ဒါနဲ့ သန်းစောရ မင်းနဲ့ဝါကတော့ ထားပါတော့ . .” “ဟာ ဟုတ်တာပေါ့ . . အောင်ဇင်ရ . .”

မာမာအောင်တို့ နှစ်ယောက်ထွက်သွားကြပြီး နေတော့မှ သူတို့ကားလေးက မောင်း၍ ထွက်ခဲ့လေသန့်ရတယ် . . ကျွန်တော့်ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော် . .”

“အာ . . ရတယ် ဆရာ ကျွန်တော့်အတွက် မစဉ်း . .” “အေး ဒါနဲ့ မင်းနဲ့ မင်းကောင်မလေးက ဘယ်တော့

“ဟား . . အိမ်ကဟာကြီးနဲ့တော့ ကွာပုံကွာပင် မနဲလုံးပမ်းနေရတာ . .”

“အောင်ဇင်က ဝင်၍ မေးသည်။

“ဒါပေါ့ကွာ တခါတလေကျတော့လဲ အိမ်က ထဲနဲ့ဟင်းက နေ့တိုင်းစားနေရတော့ ရှိုးနေတော့ ဒန့်ပေလေး ကြေးအိုးလေး စားချင်သောက်ချင်သေးတာပေါ့

“ဒီဝါမဝင်မှီတော့ပြန်မှာပါ ဆရာ . ဟဲ . . ဟဲ . .”

“အေး ခင်မောင်ကိုက အိမ်ထဲမင်း အိမ်ဟင်း ခင်

နပ်မှန်အောင် မစားရသေးတော့ မင်းက ဒန်ပေါက်နဲ့ ခုန့် ဝိတ်လိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် တဆက်တည်းရှိနေ သော

“ဟား . . ဟား . . ဟား . .”

စောစောက အောင်စင်ပြောလိုက်သော ဥပမာကို ပြန်ကောက်၍ သန်းစောက ပြောလိုက်အပြီး လှသော ဥပမာကြောင့် သူတို့အားလုံးဝိုင်း၍ ရယ်လိုက်မိပါတော့သည်။

xxxxx

(၂)

“လေး . . ဆင်းလေ . . ဒါကိုယ့်သူငယ်အိမ်ထဲ သူတို့နယ်သွားနေလို့ ခဏပိတ်ထားတာ . .”

“တင်လေးမေ”က ခင်မောင်ကိုအား မျက်လုံးလှန်၍ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ထားသော အိမ်လေးဆီသို့ အတူယှဉ်တွဲကာ လျှောက်ကြတော့ တင်လေးမေ၏ ခြေလှမ်းများက လေးလံနွေးနွေး၍ နေသည်။

ခင်မောင်ကိုက သွယ်တွင်ပါလာသော လျှောက်အိမ်ထဲခါးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ကြပြီး ဆင်းသည့်အံ့လျှင်ဖြင့်ပင် ခင်မောင်ကို၏ လက်တဖက်က

ခုန့် ဝိတ်လိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် တဆက်တည်းရှိနေ သော ခုန့်အတွင်းရှိ နှစ်ယောက်တိုင် အတ်တီကုလားထိုင် ပါသို့ ခင်မောင်ကိုက တင်လေးမေ၏ ခါးလေးကို ဖက်၍ ဝိုင်းလိုက်ကြရာ . .

“နေအုံးမောင် . . အထဲမှာ လျှောင်နေတာဘဲ ပြုလုပ်ပေးပေါက်တွေ လေးဖွင့်လိုက်ဦးမယ် . .”

“ခုဘဲ ပြန်မှာဘဲ လေးရယ် ဖွင့်မနေပါနဲ့ပဲတော့လား”

“ဟင့်အင်း . ဟင့်အင်း လျှောင်နေတော့ လေးသက်၍ရတာ မဝဘူးကွာ . .”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် အိမ်ရှေ့ရှိ ပြုလုပ်ပေးပေါက် အားကို တင်လေးမေက လိုက်ပြီး ဖွင့်နေလေတော့ သူမကို ညီရင်း ခင်မောင်ကို တစ်ယောက် စိတ်မောသွားရသည်။ တင်လေးမေက တံခါးတွေထဲဖွင့်နေပြန်တော့ ခင်မောင်ကို ထိုင်နေ၍လည်း မဖြစ်တော့ သူပါထ၍ ကျန်နေသော ပြုလုပ်ပေးပေါက်ကို ဝိုင်း၍ ဖွင့်ပေးရလေသည်။

ပြုလုပ်ပေးပေါက်တွေ ဖွင့်ပြီးသွားသည်နှင့် သူတို့ နှစ်ယောက်တိုင် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ဖြစ်သွားကြသည်။ ထိုင်မိတင်လေး မေ၏ ပုခုံးတဖက်ကို ဖွဖွလေးဆုတ်ကိုင်ကာ ဖက်

လိုက်သည်။

ခင်လေးမေ တချက်တွန့်သွားသည်။

“မောင် . . ပြုတွင်းပေါက်တွေ ဖွင့်ထားတ
လူတွေမြင်မယ် ရှက်စရာကြီး ”

“အင်း ပါလေးရ . . ”

ခင်မောင်ကိုက ပြောလဲပြော တင်လေးမေ
ပြုပြင်ဖို့လေးကိုလဲ ရွတ်ကနဲ နမ်းလိုက်သည်။ ပြုပြင်
သူမ၏ မျက်နှာနုလေးသည် နီမြန်း၍သွားရသည်။

“လေး . . ” “ရှင် . . ”

သူမ၏ မျက်နှာလေးက ခင်မောင်ကိုမျှော်
လှည့်၍ ရွန်းရွန်းစားစား ကြည့်လာသည်။ ခင်မောင်
မျက်နှာက သူမ၏ မျက်နှာဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်
လာသည်။ တင်လေးမေ၏ မျက်နှာလေး ရှောင်ဖယ်ခြင်း
သူမသည် မျက်လုံးလေးများကို မှိတ်၍ ချလိုက်သည်။
ခိုက်မှာပင် ခင်မောင်ကို၏ နှုတ်ခမ်းများက တင်လေး
နှုတ်ခမ်းနုနု ထွေးထွေးလေးများဆီသို့ ကျရောက် ကံ
လာပြီး သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကိုစုပ်နမ်းလိုက်
သည်။

တင်လေးမေ၏ မျက်နှာလေးမှာ ဆုတ်ကနဲ

သွားပြီး သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်က ခင်မောင်ကို၏
ပံးဆီသို့ ဟီးလေးခို၍ သိုင်းဖက်လာပါတော့သည်။

ခင်မောင်ကို၏ လက်နှစ်ဖက်အနက် တစ်ဖက်က
တင်လေးမေ၏ ကျောပြင်လုံးလုံးလေးကို သိုင်း၍
ထားပြီး ကျန်လက်တဖက်ကတော့ ဒီထွေးနဲ့ညှပ်လှည့်
၏ အသားစိုင်လေးများပေါ်တွင် ရွေ့လျားလှုပ်ရှား၍
သည်။

ခင်သူ၏ အနမ်းကို ကြေနှပ်စွာခံယူ၍နေသော တင်
မေ၏ မျက်နှာလေးသည် တစထက် တစ တဖြေးဖြေး
၍ လာရလေသည်။

သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်တွင် တရွေ့ရွေ့ လှုပ်
ပွတ်သပ်၍ ဖေးနေသော ခင်မောင်ကို၏ လက်က
ကိုယ်လုံးဝန်းသော သူမ၏ တင်သားစိုင်များပေါ်သို့ ကျ
၍လာသည်။ သူမ ခါးလေးသည် တချက်မျှ တွန့်၍
ပြီးသည်နှင့် သူမ၏ မွတ်သိပ်သော အနမ်းများကပါ
တင်ကိုအား ပြန်လှန်ကာ နမ်း၍လာသည်။

တင်လေးမေ၏ တင်သားစိုင်များပေါ်ရှိ ခင်မောင်
လက်က တင်လေးမေ၏ အိစက်သော တင်သားများ
လေး ပွတ်သပ် ဆုတ်နယ်ပေးလျက်ရှိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးသည် တဖြေးဖြေး လှုပ်ရှားလာသည်။ ပြီးတော့လဲ အသက်ရှူသံလေးတွေက ကစားတစ်ခု ပြင်းထန်၍ လာရသည်။

တင်လေးမေ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည် တဖြေးတဖြေး တုံ့ထုံယင်ယင်ဖြင့် ဖြစ်၍ လာရလေသည်။ ပြီးတော့လဲ မောင်ကို၏ လည်ပင်းကို သိုင်း၍ ဖက်ထားသော သူ့လက်များက ပို၍ တင်းကြပ်စွာ ဖက်လာသည်။

တစ်ယောက်၏ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ယောက်လေး ပွတ်သပ်ပေးနေသော လျှာလေးများသည် သူ့ကို အရမ်းလည်းထိတွေ့ ပွတ်သပ်ကာ ကလူကိုယ်လေးကို ဖက်လာသည်။

ခင်မောင်ကိုနှင့်တင်လေးမေတို့နှစ်ယောက်၏ တွင်း၍ ရမက်သွေးတို့သည် ဆူပွက်၍ လာခဲ့ရချေပြီ။ သူတို့ချိန်မှာပင် ပြတ် ကနဲ အသံလေးတချက် ထွက်လာတင်လေးမေက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို ခင်မောင်ကို၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှ ဆွဲ၍ ခွာလိုက်သည်။ တပြိုင်နက်ကတည်း ခင်မောင်ကို၏ လည်ပင်းပေါ်၌ ဖက်၍ထားသော သူ့လက်လေးများကိုလဲ ဖယ်ရှားကာ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ခင်မောင်ကို၏ မျက်နှာရှေ့တံတံမှ ခွာကာ လှည့်လိုက်သည်။

တော့မှ မှိတ်ထားသော သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို အလှူ၍ ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ခင်မောင်ကို၏ လက်တဖက်ကတော့ တင်လေးမေ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အတင်းပင်ဆွဲ၍ ဖက်ထားလေသည်။

“လွှတ်ပါအုံးမောင်ရယ် . . လေး အသက်ရှူကြပ်နိုးလို့ပါ . . ”

“လေး . . အခန်းထဲသွားရအောင်လားဟင်”

ဟင့်အင်း . . မောင်ရယ် ဟိုတခါက မောင်ကို ချစ်နိုးလို့ လိုက်လျှောလိုက်ရတာပါ . . ခဏ ခဏ တော့

လေး စိတ်မရဲဘူးကွယ် . . မောင်ရယ် နော် . . နောင်ကျမှ ကိုယ်ထပ်ပြီးမှ မောင့်သဘောပေါ့ . . မဟုတ်ဘူးလား . .

လာပါ မောင်ရယ် ပြန်ကြရအောင် လေးလဲ သွားစရာရှိသေးတာ မောင်လဲသိသေးသဲ . . ကဲ . . ထ”

တင်လေးမေက ထိုင်နေရာမှ ထ၍ ရပ်လိုက်သည်။ မောင်ကိုကလဲ စိတ်မပါတာပါဖြင့် လေးလေးပင်ပင်ကြီးရပ်လိုက်သည်။

“ကြည့်ပါလား . . မောင့်မျက်နှာကြီးကလဲ ဖြစ်လိုက်တာ . . ဟွန်း . . ”

မအီမလယ်ဖြစ်၍နေသော ခင်မောင်ကို၏ မျက်နှာကိုကြည့်ကာ တင်လေးမေက ပြောလိုက်ရင်း ခင်မောင်

ကိုယ်ပေးတဖက်ကို ရွတ်ကနဲနေအောင် နမ်းလိုက်သည်။
 ခင်မောင်ကို တစ်ယောက် ဒီမျှနဲ့ဘဲ ဒီနေ့အတွက်
 ကြေနှိပ်ခဲ့ရလေတော့သည်။ အပြန်လမ်းခရီးတွင် ဆရာ
 သန်းစောပြောခဲ့သည့် အိမ်ထမ်း အိမ်ဟင်းတောင်
 မမှန်သေးတာ ဖန်ပေါက်တို့ ကြေးအိုးတို့ လှမ်းလို့ ဘယ်
 အိုးမှာလဲ” ဆိုသော စကားကို ကြားယောင်ရင်း ခင်မောင်
 တစ်ယောက် တစ်ယောက်ထဲ ကြိတ်၍ ပြုလိုက်မိပါသ
 တော့သည်။

xxxxxx

(၃)

“တည်းခိုခန်းဆိုပေမဲ့ .. ဟော်တယ်လောက်
 သန့်ပြီး ခန်းနားတာဘဲနော် ..”

အိပ်ခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ရင်း လော့ချနေသော
 အောင်လင်က သူ၏နောက်နားတွင် ရပ်၍နေသော ကေသီစိုး
 ထံမှ စကားသံလေးကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟုတ်တယ် ကေသီ ဒီတည်းခိုခန်းက အဆင့်ရှိတယ်
 ပြောရင်းကပင် လျှောက်၍လာသော အောင်လင်
 တစ်ယောက် ကေသီစိုး၏ ရွှေသို့ရောက်တော့ သူမ၏
 မျက်နှာ လေးကို တပ်မက်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ ကေသီ
 စိုးကလဲ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ပြီး၍ ရဲရဲဝန်းဝန်းပြန်၍

ရပ်ဆိုင်းကာ ကြည့်သည်။

ကြည့်ရင်းမှပင် အောင်လင်၏ လက်နှစ်ဖက်က
 ကေသီစိုး၏ ထွေးအိသော ကိုယ်လုံးလေးကို ရစ်သိုင်း၍ ဖက်
 လိုက်မိချိန်မှာပင် ကေသီစိုး၏ ဖြူဖွေးသော လက်လေး နှစ်
 ဖက်ကလဲ အောင်လင်၏ ခါးကြီးကို ရစ်ပတ်၍ ဖက်လာသည်။
 မျက်နှာချစ်စွာ တဖြေးဖြေးနီးကပ်၍ လာပြီး ကေသီ
 စိုး၏ ဖူးဖူးလုံးလုံး နှုတ်ခမ်းလေးတွေက အောင်လင်၏ နှုတ်
 ခမ်းတွေအပေါ် ဖြတ်ကနဲ ဖိကပ်လိုက်ချာက အတိကနဲပင်
 အောင်လင်၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို တအားစုပ်ယူကာ နမ်းလိုက်
 သည်။

အောင်လင်၏ ခါးပေါ်တွင် ရစ်သိုင်း၍ ဖက်ထား
 သော ကေသီစိုး၏ လက်လေးနှစ်ဖက်က အပေါ်သို့ မြင့်
 တက်ကာ ဖက်လာပြီး တဖက်က အောင်လင်၏ ကျောပြင်
 ကြီးကို ဖက်လိုက်သလို ကျန်သော လက်တဖက်ကလဲ အောင်
 လင်၏ လည်ပင်းပေါ်သို့ ရစ်သိုင်း၍ ဖက်လိုက်သည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရပ်လျှက်ရှိနေသော ကေသီစိုး
 ၏ ခြေထောက်လေးများဆီမှ ခြေဖျားလေးများသည် တဖြေး
 ဖြေး ထောက်ကြွ၍လာသလိုမျက်လုံးလေး နှစ်လုံး မွေးစင်း
 ရင်းမှ သူမသည် အောင်လင်၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို အတင်းပင်
 စုပ်နမ်းပေးနေသည်။

အောင်ဇင်၏ နှုတ်ခမ်းများကလဲ သူမ၏ နှုတ်
တွေကို စုတ်နမ်းရင်း အောင်ဇင်၏ လျှာက ကေသီစိုး၏ နှုတ်ခမ်း
ခမ်းလုံးလုံးလေးတွေကို ဖွဖွလေး ပွတ်သပ်၍ ယက်သည်။ ပာနေရာပြန်တော့ နောက်ဘာနေရာကို ရွေ့၍ နှိပ်ပြန်
နေသည်။

တကိုယ်လုံး ထူပူ၍ လာရပြီဖြစ်သော အောင်ရာ အနံ့နံ့၍ ဖေးနေသည်။
သည် ကေသီစိုး၏ ကိုယ်လုံးကြီးဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ ကိုးက
လာလေသည်။

ကုတင်ကြီး၏ဘေးသို့ ကပ်မိသည်နှင့် ဟေသီစိုး၏ ဖက်ထားရင်း မချင်မေ့ဖြင့် ကေသီစိုး၏ ထင်သားတို့ကို
နှုတ်ခမ်းတွေက အောင်ဇင်၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှ ခပ်နီတော်နယ်၍ ဖေးနေသည်။
မြင်းလေးဆွဲ၍ ခွာသွားသည်။ ပြီးသည်နှင့် - -

“အကို့ အင်းကျီတွေကို ချွတ်ပေးမယ်နော် . . .”
မောသီလေးနှင့် ပြောလာသော ကေသီစိုး
အောင်ဇင်က ခေါင်းငြိမ်၍ ပြလိုက်သည်။

အောင်ဇင်၏ အင်းကျီကြယ်သီးတွေကို ခေမာသီစိုး၏ အင်းကျီကို ချွတ်၍ ဖေးလိုက်သည်။
က တလုံးချင်းဖြတ်ကာ ကုယ်သီးတွေ အကုန်ပြတ်ကုန်
အင်းကျီရင်ဘတ်နှစ်ခြမ်းကို ဆွဲ၍ တဖက်တစ်ချက်ဆီ ဆွဲ
လိုက်ရာက ကေသီစိုး၏ မျက်နှာလေးက အောင်ဇင်၏
စုံထက်သို့တိုးဝင်၍ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများသည် ရင်း
ထက်၌ ဖိကပ်လိုက်ကာ မြင်းမြင်းလေး စုတ်နမ်းလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ လျှာဖျားလေးက လဲ အောင်ဇင်၏ လျှာထက်လက်စွာ ချွတ်လိုက်ပြီး ခါးမှ ထက်လေးကို ကပ်ကန့်

ရင်း ခပ်ခပ်ထက်ထက် တို့ထိ ကစားရင်း ယက်၍ ဖေးသေး
သည်။ ကေသီစိုးသည် အောင်ဇင်၏ ရင်ခံထက်ထက် နေ

မိတ်တက် ခိတ်များဖြင့် သဘောကျ ကြေနှပ်နေ
ရသော အောင်ဇင်ကတော့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို သိမ်း

ကေသီစိုးသည် သူမ၏ မျက်နှာလေးကို အောင်ဇင်
၏ ရင်ခံကြိုထက်မှ ခွာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အောင်ဇင်၏

“အကို . . . ကုတင်ပေါ်တက်လေ . . .”
“အင်း . . .”

အောင်ဇင်က ကုတင်ပေါ်တက်လိုက်ပြီး ချိန်တွင်
ကေသီစိုးက ကုတင်ဘေးတွင် ရပ်လျက်ရှိရာမှပင် သူမ၏

အင်းကျီလေးနှင့် အတွင်းမှ ဘရာဇီယာလေးကိုပါ လျှင်မြန်
အောင်ဇင်၏ လျှာထက်လက်စွာ ချွတ်လိုက်ပြီး ခါးမှ ထက်လေးကို ကပ်ကန့်

အောင်ဇင်၏ လျှာထက်လက်စွာ ချွတ်လိုက်ပြီး ခါးမှ ထက်လေးကို ကပ်ကန့်
အောင်ဇင်၏ လျှာထက်လက်စွာ ချွတ်လိုက်သည်။

သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အထင်းပင် ဆွဲ၍ ဖက်လိုက်

သူမသည် အောင်ဇင်၏ရုက္ခ ကုတ်ဖက်ကို ကျောပု နှစ်ယောက်သား ကုတ်ပေါ်ရှိ အိပ်ယာထက်သို့

၍ လှုပ်ရှားနေသည့်ဖြစ်လေတော့ တကောင်တွေလို့ထေးကာ ကျသွားရပါလေတော့သည်။

သော သူမ၏ ဖွေးနှစ် ကားပြည့်သင်းနေသော ကေ ကေသီဖိုးကို အတင်းဖက်၍ ထားသော အောင်ဇင်

လေးကသည်ပင် အောင်ဇင်၏ ရောက်စိတ်တွေကို သူမ၏ မျက်နှာလေးကို အဝမ်းမရ နမ်း၍နေသည်။

ပြင်းထန်လာအောင် ထိုးခွလိုက်သလိုဖြစ်၍ သွားများက သိစိုးကလဲ သဘောတူကြည်ဖြူစွာဖြင့် သူမ၏

ကုတ်ပေါ်တွင် ဖက်လက်သွန်ကာ သူမကို မြက်နှာလေးကို အလိုက်သင့်လေး မော့ဖေးနေရုံမျှပင်မက

၍နေသော အောင်ဇင်သည် သူ၏ တထောင်ဆယ်သားသူမ၏ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသော ပါးလေးများကိုပင် တို့၍ တို့၍

အိပ်ယာပေါ်တွင်ထောက်ကာ ကြံ၍ ထလိုက်သည်။ ဖနေပါသေးတော့သည်။

“ကြာလိုက်တာ . . ကေသီရယ် . .”

အောင်ဇင်လက်က မှီမောက် တွေအိသော သူမ၏

ပြောလိုက်ရင်းက သူ၏ လက်တဖက်ဖြင့် ကောင်သားလေးပေါ်သို့ ကုရောက်၍ လာသည်။ ပြီးတော့

လက်မောင်းလေးကို လှမ်း၍ ကိုင်ကာ ခွဲလိုက်သည်။ ဟက်ဖြင့် ဒုန်ကိုင်ဆုတ်လိုက်ရာက ဖွဖွလေးနယ်၍ ဖေနေ

ထိုအချိန်တွင် ထာဝီလေးကို ရင်လအားဖြင့်ဖြတ်၍

သော ကေသီဖိုးက အလိုက်သင့်လေး ကုတ်ပင်ထက် သူ၏ လက်တဖက်က ကေသီဖိုး၏ ကိုယ်လုံးကိုတင်း

လှည့်လိုက်ပြီး ကုတ်ပေါ်သို့လေးထောက်ကာ တက်သွားသောအခါ ထားပြီး ကျန်သော လက်တဖက်က သာ

သည်။ သူမ၏ ရင်သားလေးအစုံကို တလုံးခြင်း နယ်၍ ဖေးနေ

“ကေလေးဟာကို . . သူတော်တော်ကဲနေ . .” သည်။ ပြီးတော့ သူ၏ နှုတ်ခမ်းစာနံက ကေသီဖိုး၏

ပြီးလဲ့လဲ့လေးဖြင့် ညကာပြောလိုက်ရင်း ကေသီဖိုး၏ အစုံပေါ်သို့ ဖိကပ်ကာ ကုရောက်သွားရင်းကပင်

က အောင်ဇင်၏ ရင်အုံကြီးကို သူမ၏ လက်သီးဆုတ်ရုံမျှမရှိ။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ခုပ်ယူကာ နမ်းလိုက်ပြီး ရင်

နှုတ် ဖွဖွလေး ထုလိုက်သည်။ သားအုံကိုလူလေးခေါက်ပြန် ဆုတ်နယ်ဖေနေသော သူ၏

ရင်ထဲတွင်ဖျင်းကနေ၍ သွားရသော အောင်ဇင်

လက်စာရင်းကလဲ ကေသီမိုး၏ ရင်လှေးထားသော ထီးဝလကို ဆွဲ၍ ခွတ်ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံက ကေသီမိုး၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို အတင်းပင် တိုး၍ စပ်နှိပ်လိုက်ရင်း အောင်ဇော်သည် သူမ၏ နို့အုံလေးတဖက်ကို ချစ်၍ ကိုယ်လိုက်ကာ ဖြစ်ညှစ်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ နို့သီးလေးကိုလဲ ဖြူလေ့ပွတ်၍ ပေးလိုက်တော့ သူ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ဖက်ထားသော ကေသီမိုး၏ လက်စာရင်းက သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို အောင်ဇော်ကြီး၍ ဖက်လိုက်သည်။

အောင်ဇော်သည် သူမ၏ နို့အုံလေးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ ဆုတ်နှယ်ချွေမှုပေးနေပြီး နို့သီးလေးတို့ကိုလဲ တလှည့်စီ ပွတ်သပ်ချွေမှု၍ပေးနေသည်။

ဝတ္ထုများဆိုတာကို အခြေခံထားခဲ့ပေမဲ့လည်း မဂ္ဂုန်ဆန်နိုင်သော သဘာဝ စေ့ဆော်မှုများကြောင့် ကေသီမိုး၏ သွေးသားတို့သည် မေါက်ပြန်၍လာကာ ရုမက်ဆိပ်သို့ယှဉ်ထကြွသောင်းကွန်း၍ လာရတော့သည်။

အောင်ဇော်က သူ၏နှုတ်ခမ်းများကို ကေသီမိုး၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှခွာလိုက်ကာ ကုန်း၍ လလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ တင်းမာဖွံ့ထွားသော ရင်သားအစုံကို တစ်ဖက်စွာဖြင့် တကောကြည့်၍နေသည်။ ကေသီမိုးကတော့

သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ပြိမ်၍နေလေသည်။

ထိုသို့ကြည့်နေပြီးမှ အောင်ဇော်သည် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးအောက်သို့ လက်တဖက်ကို လျှိုသွင်းကာ သိုင်း၍ ဖက် လိုက်ရင်း သူ၏မျက်နှာကို ကေသီမိုး၏ ရင်သားများဆီသို့ မှောက်၍ချကာ သူမ၏ နို့လေးတစ်လုံးကို ဆွဲ၍ စို့လိုက်တော့သည်။ အဝမ်းမရ စို့လိုက်သည့် အချိန်ကြောင့်ပင် ရင်ထဲတွင် ကျပ်၍သွားရသော ကေသီမိုး၏ လက်လေးတဖက်က သူ၏ ဖုတ်ရိုးပေါ်သို့ သိုင်း၍ဖက်လာသည်။

သူမ၏ နို့သီးလေးတွေကို အောင်ဇော်၏ လျှာက ထိုးကော်ကာ ယက်လိုက်လေတော့ “အို . . . အကို . . .” ဟူသော အသံထဲထဲလေးဖြင့် ကေသီမိုး၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ကွန့်ကနဲ ကွန့်ကနဲဖြစ်၍သွားရသည်။

အောင်ဇော်သည် ကေသီမိုး၏ ကိုယ်လုံးလေးဘေးမှနေ၍ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့မှောက်ချသားသည်ဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ဦးကြား ကေသီမိုး၏ ကိုယ်လုံးလေးဘေးတွင် ချထားသော သူမ၏ လက်လေးသည် တဖြေးဖြေး မြောက်လာရာ အောင်ဇော်၏ ပေါင်ရင်းကို စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် ပွတ်သပ်ကာ စမ်းလိုက်သည်။

ပြီးတော့ အောင်ဇော်၏ ပုဆိုးတွင်းမှ ထောင်မတ်၍ နေသော လီးတန်ကြီးကို ဆုတ်တိုင်လိုက်ပြီး ပုဆိုးပေါ်မှပင်

ပွတ်သပ်ကာ ရွှေတုံးနောက်ဝင်ဖြင့် လုပ်၍ ပေးနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အောင်ဇင်၏ နှိမ့်ပေးနေသည့် အမျိုး
တွေက သိသိသာသာပင်တက်၍ လာသည်။

ကေသီစိုးတစ်ယောက် သူမ၏ ပေါင်ရင်းခွေခွေ
စောက်ဖုတ်လေးမှာ သိသိသာသာပင် ဖေါင်း၍ နံ့ယလာ
သည်ကို ဂရုပြုမိလိုက်သည်။

သောင်းကျန်း၍ လာခဲ့ရပြီဖြစ်သော သွေးသားများ
ကြောင့် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ ငြိမ်သက်စွာ ယား၍ မရ
တော့ဘဲ တတွန်တွန်ဖြင့် လူးလွန်၍ နေလေသည်။ ဤအပြစ်
သူမ၏ ပေါင်လုံးနှစ်ဖက်မှာလဲ တပေါင်တင် တပေါင်ချီပြန်
မြှောက်လိုက် ကြွလိုက်ဖြစ်နေရလေသည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ထဘီလေးကို နှိမ့် မပျက်
ဆွဲ၍ ချလာသော အောင်ဇင်၏ လက်က ထဘီလေး၏
အထက်ဆစ်စလေးကို ကိုင်လျက်က တရွေ့ရွေ့ အောက်ဖက်
ဆီသို့ ဆင်းသက်လာသည်။

ပေါင်လယ်လောက် အရောက်တွင်တော့ အောက်
ရင်၏ လက်က သူမ၏ ထဘီစလေးကိုလွှတ်၍ ချလှိုက်ပြီး
သူ၏ လက်သည် သူမ၏ ပေါင်ကြားသို့ တိုး၍ ငါလာပြီး
စောက်ဖုတ်လေးကို အုပ်၍ ကိုင်လိုက်သည်။ ပြီးကော
စောက်မွှေးလေးတွေကို စမ်းကာ စမ်းကာဖြင့် ဆွဲယူလျက်က

သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးကို အုပ်၍ ပွတ်ပေးနေတော့သည်။

တကိုယ်လုံးဖျင်းကနဲ ဖျင်းကနဲ ဖြစ်၍ လာရသော
ကေသီစိုးသည် အောင်ဇင်၏ လီးတန်ကြီးပေါ်တွင် မှောက်
၍ နေသော သူမ၏ လက်ကို ကြွလိုက်ပြီး အောင်ဇင်၏
ပုဆိုးကို ဆွဲ၍ ချွတ်ချလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ သူမ၏ လက်က
လီးကန်ကြီးပေါ်သို့ ပြန်၍ ရောက်သွားပြန်ကာ မာတောင်
နေသော အောင်ဇင်၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ လက်ဖဝါး
နှုတ်လေးဖြင့် အရင်းမှ အဖျား အဖျားမှ အရင်းသို့ ပွတ်သပ်၍
ပေးသည်။

အောင်ဇင်၏ အသက်ရှူသံများသည် ပြင်းထန်၍
လာချေပြီဖြစ်သည်။

အောင်ဇင်သည် ကေသီစိုး၏ နို့လေးတွေကို လွှတ်
၍ ပေးလိုက်ရာမှ ကြိုး၍ ထလိုက်တော့ ကေသီစိုးကလဲ
အောင်ဇင်၏ လီးကြီးကို လွှတ်၍ ပေးလိုက်သည်။

ထ၍ ထိုင်ပြီးသွားသည်နှင့် အောင်ဇင်သည် ပေါင်
လယ်တွင်ရောက်၍ နေပြီဖြစ်သော ကေသီစိုး၏ ထဘီလေးကို
ဆွဲ၍ ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လျှောကျပြေလျှော့နေပြီ
ဖြစ်သော သူ၏ ပုဆိုးကိုလဲ ချွတ်ပစ်လိုက်တော့လေသည်။

ထို့နောက်တွင်တော့ အောင်ဇင်သည် ကေသီစိုး၏
ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍ မကာ တွန်းတင်လိုက်ပြီး

သူမ၏ ပေါင်ရင်းတွင် နူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ရာမှ ကေသီ
မိုး၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို သူ၏ ပေါင်တဖက်တချက်
ပေါ်တွင် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကိုခွ၍ တပ်ပေးလိုက်ရာ ကေသီ
မိုး၏ ခြေထောက်လေးများက သူ၏ ခါးကို ညှပ်၍ ချိတ်လာ
လေသည်။

ခပ်ပေါင်းပေါင်းလေးဖြစ်၍ နေသော စောက်ပတ်
နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကြားမှ အရည်လေးများ စိပ်၍ ထွက်နေ
သော ကေသီမိုး၏ စောက်ပတ်ဝလေးဆီသို့ သူ၏လီးဟန်
ကြီးကို တေ့လိုက်ပြီး တဆက်တည်းမှာပင် ဖိ၍ သွင်းလိုက်
တော့သည်။

“ဗြီ... ဗြီ... အ... ဖြေးဖြေး အကို... ဗြီ...
ဖြတ်... ဖွတ်... အင့်... ဟင်း...”

သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ လီးတန်ကြီး ခု၍ ဝင်
လာကထဲက အသက်အောင့်၍ ထားလိုက်မိသော ကေသီမိုး
သည် သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ အောင်ဝင်၏ လီးတန်ကြီး
တစ်ဆုံးဝင်သွားတော့မှ သူမသည် ဟင့်ကနဲ သက်ပြင်း ချ
လိုက်နိုင်တော့သည်။

ကြမ်းကြမ်းလေးဖြစ်ကာ နုနယ်လှသော စောက် ပတ်
လေး၏အတွေးကြောင့်ပင် ရာဂဇောဇောထွေထွေလာရသော
အောင်ဝင်သည် သူ၏လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကေသီမိုး၏ ခြေခေါင်း

ကို အုံ့၍ကိုင်ကာ အားပါးတစ်ခုပင် ဆောင့်၍ လှီးပါ
တော့သည်။

“ပလွတ်... ဖြတ်... ဖွတ်... အင့်... အင်း...
အ... အင်း... ဖွတ်... ဖတ်... ဖြတ်...”

သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲမှလဲ စောက်ရည်များမှာ
စိမ့်ကာ ထွက်နေပြီမို့ စ၍လှီးသည်နှင့် လီးဝင်လီးထွက်သံ
ခဏ့တည်း ညံ့၍ထွက်လာလေသည်။

အောင်ဝင်ကတော့ အသစ်အဆန်းလေးလဲဖြစ်ပြန်
သွယ်ကလဲ အများကြီးဝယ်ပြန်ကာ ချောမောလှပနုနယ်သူ
လေးလဲဖြစ်လေတော့ သူ၏ တပ်မက်မှုများက ပြင်းထန်ခဲ့
ပြီအတန်းပင်ဆောင့်၍ ဆောင့်၍လှီးနေတော့သည်။

ကေသီမိုးကလဲ သူမ၏ ခြေထောက်လေးများကို
အောင်ဝင်၏ ခါးတွင် ချိတ်၍ ထားရင်းအောင်ဝင်က ဆောင့်
အချဉ် သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးကို တန်ပြန်၍ ကေသီမိုး
နေသည်။

ထို့ပြင်လည်း ကေသီမိုးက သူမ၏ စောက်ပတ်
အတွင်းတွင်လှီး၍နေသော အောင်ဝင်၏ လီးတန်ကြီးကို
သူမ၏ စောက်ပတ်ဖြင့် ဖျတ်လိုက် ညှစ်လိုက် လုပ်ပေးနေရာ
အောင်ဝင်မှာ တကိုယ်လုံး အရသာများစွာမိ၍ တက်လာရ
လေတော့သည်။

အောင်ဇင်၏လီးတန်ကြီးက အားပါးတရပြန်
ဆောင်၍အချ ကေသီစိုးကလဲ သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးက
အားမာန်ဖြင့် ကော့အပေး လီးတန်ကြီးက ကေသီစိုး၏
စောက်ပတ်ထဲသို့ တဆုံးဝင်သွားပြီး ကေသီစိုး၏ စောက်ပတ်
ဝနှင့် အောင်ဇင်၏ လီးတန်ကြီး အရင်းတို့ ဖွတ် မည်က
ပြင်းထန်စွာ ဆောင့်မိချိန်တွင်တော့ အောင်ဇင်၏ လီးက
ကြီးထိပ်ဖူးထိပ်က ကေသီစိုး၏ သားအိမ်ဝကိုသွား၍ ငလေး
မိလိုက်သည်ပင် အလိုးခံနေသော စောက်ပတ်ပေါ်ပါ လီး
အရင်းက ပြင်းထန်စွာ ထိချိန်လိုက်မိသဖြင့်ရင်ထဲမှာ ဖွတ်
နှစ်၍ သွားရအောင်ပင် အရသာတွေ ဆိမ့်တက်သွားသည့်
အပြင် ကြေနှစ်၍သွားလေသည်။

“မြတ်.. ပလွတ်.. ဖွတ်.. စွပ်..”
“အင့်.. အား.. ဟင်း.. ဟင်း”
“အကို.. ကောင်းရဲ့လားဟင်..”
“ကောင်းတယ်.. ကေသီရယ်.. ဟင်း..”
“လုပ်အကို.. စိတ်ရှိတိုင်းသာလိုး.. ကေသီကို
ညောနဲ့.. အင်း..”
“ကေသီရော.. ကောင်းလား”
“ကောင်းတယ် အကို.. သိပ်ကောင်းကက..
ဆောင့်ဆောင့်.. နား.. နာဆောင့်.. အကို..”

“ပလွတ်.. မြတ်.. စွပ်.. ဖွတ်..”

အရသာတွေ ဖီးဆိမ့်၍ တက်လာသော အောင်ဇင်
က သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ကေသီစိုး၏ နို့အုံများပေါ်မှ ကြွကာ
ယိမ်းရှားလိုက်ပြီး သေးကျပ်သော သူမ၏ ခါးလေးကို စုံကိုင်
၍ အားကုန်ကြဲ၍ ဆောင့်လိုးလိုက်ပြီး ခဏအကြာမှာပင်..

“ဟင်းဟင်း.. ကိုရယ်.. ဟင်း.. ကောင်းကောင်း
တယ်.. အ.. အင်း.. ဟင်း..”

ဟူ၍ ကေသီစိုးတစ်ယောက် သုံးလေးကြိမ်မျှ
လူးလွန်၍ သူမ၏စောက်ပတ်ကြီးမှာ အတော်ပင် ကော့တက်
သွားချိန်တွင် အောင်ဇင်ကလဲ သူ၏လီးကြီးကို ကေသီစိုး၏
စောက်ခေါင်းထဲသို့ တအားဆောင့်၍ ထိုးစိုက်ပြီး ဖိဆောင့်ချ
လိုက်ရာ ကေသီစိုး၏ စောက်ပတ်ကြီးမှာ အောက်သို့ ပြန်၍
ကျသွားချိန်မှာပင် အောင်ဇင်၏ လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏
ကိုယ်လုံးဖြူဖြူလေးကို အတင်းပင် ကြုံ၍ ဖက်လိုက်ရာက
တပြိုင်နက်တည်းမှာပင် အောင်ဇင်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကပါ
သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်ကိုမှောက်ကျသွားရင်း ကေသီစိုး၏
စောက်ပတ်ထဲသို့ အောင်ဇင်သည် သုတ်ချည်များကို ပန်း၍
ထည့်လိုက်ပါလေတော့သည်။

အောင်ဇင်က ဒီလို အိမ်က ဇနီးသည်ထက် အများ
ကြီးဝယ် အများကြီးချော အများကြီး အပေးကောင်းသော

နုနုဝယ်ဝယ်လေးကို တချိန်တော့ မကြေနပ်နိုင်ပါ။
စကားတပြောပြောဖြင့် နားလိုက် လုံးလိုက်ဖြင့် တနေကုန်
အားရအောင် လုံးခဲ့လေသည်။

xxxx

“ကဲ . . ပြန်ကြရအောင် . . ကေသီ . .”

ပြောလိုက်ရင်းက အောင်ဇင်သည် ငမာကီစိုး၏ စ
လင်းဘက်လေးကို စားပွဲပေါ်မှ ယူ၍ ငွေခတ္တုတထပ်ကို
သုမ၏ အိပ်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ စလင်း
ဘက် အိတ်လေးကို ကေသီစိုး၏ထံသို့ လှမ်း၍
ပေးလိုက်သည်။

“နောက် . . ဘယ်နေ့တွေ့ဦးမလဲ အကို . .”

ရှက်နေပုံဖြင့် ကေသီစိုးက မျက်နှာလေးကို အောက်
ငုံ့ကာ မေးလာသည်။ အောင်ဇင်က ကေသီစိုးထိုင်၍
နေသော ကုတဝံစောင်းပေါ်သို့ သုမ၏ ခေးယွင်းပင်၍
ကပ်ကာ ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ . .

“တွေ့မဲ့နေ အကိုလှမ်းပြီးဖုန်းဆက်လိုက်ပါ့မယ်။ ဒီ
ရက်တွေမှာ အလုပ်တွေကလဲ ကြပ်နေတော့ ကေသီစိုး ခြိမ်း
ကနဲ ပြန်တွေ့နိုင်ဖို့မယ် မထင်ဘူး။ နောက်ပီး အကိုကလဲ
ခရီးထွက်စရာကလဲရှိနေသေးတယ် . .”

စကားဆုံးသည်နှင့် အောင်ဇင်သည် ကေသီစိုး၏

ပြန်လေးကို ဝံ့၍ နမ်းလိုက်လေတော့သည်။

xxxx

(၄)

“ဟယ် . . လှလိုက်တာ . . အကိုရယ် . .”

မျက်လုံးလေးပြန်ဖွင့်လိုက်ရာမှ မာမာအောင် တစ်
ယောက် ကလေးဝယ်လေးပမာ ခုန်ပေါက်၍ ပြောရှာသည်။
ပြီးတော့ သုမ၏ ရင်ညွန့်ထက်ဆီမှ သန်းစော ဆွဲ၍ပေး
လိုက်သည်။ ဆွဲကြိုးလေးကိုလဲ လေ့ကတ်သီးလေးကို
လက်လေး တစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ကာ ကြည့်နေသည်။

ပြီးတော့ သုမ၏ လက်လေးတဖက်က သုမ၏
ငွေခတ္တု ရပ်၍နေသော အောင်ဇင်၏ ခါးကို ဆွဲ၍ ဖက်
လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် သန်းစော၏ ပုဆိုးထွင်းမှ
ထောင်မတ် မာကြော၍နေသော လီးကြီးက သုမ၏ ဆီးခိုခို
လေးကို လာ၍ ဖိကပ်မိသည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

“အ . . အကို . . ဒါဘယ်လောက်သား တောင်
ရှိလဲဟင် . .”

“နှစ်ကျပ်သားကျော်ကျော်ထဲပါ . . မာမာရာ . .”

“ဟင်း . . ဟင်း . . မာက ဘယ်ကတန်းဝယ်ဖို့

မှန်းကားတာ ခု အကိုက ဒီဆွဲဘက်လေးဝယ်ပေးလိုက် တော့
ပထိုးပါလား ဒါပေမဲ့ ကြိမ်းကြေပြီး ဘယ်က မဝယ်ဖြစ်ရင် တော့
ဖေးကို ကြောင့်တဲ့နော် . . ဟွန်း . .”

သန်းစော၏ ခါးကို သူမ၏ လက်တဖက်ဖြင့် ဖက်ထားရာမှ ချစ်စရာ မျက်စောင်းလေးထိုးကာ ညှဉ်းပျက်လေးပြောလိုက်တော့ စိတ်ထဲတွင် မချင့်မချေဖြစ်သွားသော သန်းစောက သူမ၏ ပါးပြင်လေးနှစ်ဖက်ကို ရွတ်ကန် ရွတ်ကန် နေအောင် နှိပ်လိုက်သည်။

မပူပါနဲ့ မာမာရယ် . . . ခုဒီကပြီးလို့ ပြန်ယူမယ် မာမာလိုချင်တဲ့ ဘယက်ကို အကို ထပ်ဝယ်ပေးမှာပေါ့ . . . မဟုတ်ဘူးလား . . . ။

“ဟေး . . . ဒါမှ ခို့အကိုကွ . . .”

ဆွေ့ဆွေ့ခုပ်ကာ ပြောလိုက်ရင်းမှ ကေသီမိုးသည် အောင်ဇော်၏ ပါးချစ်ဖက်ကို တရွတ်ရွတ်ဖြင့် ဘယ်ပြန် သာ ပြန်နှိပ်ပစ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ကျန်နေသော မာမာအောင်၏ လက်တဖက်ကပါ သန်းစော၏ကိုယ်လုံးကြီးပေါ်သို့ ကျမေ့မယ်မျှ လာကာ ဖက်လိုက်ပြီး နုထွေးနီစွေးသော သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းအစုံပေါ်သို့ ကျရောက်သွားလေတော့သည်။

မာမာအောင်သည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ကာ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးများ တွန့်တက်သွားရအောင်လို့ သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို ဂုဏ် နှိပ်၍လေးနေသည်။ သန်းစော၏ လက်နှစ်ဖက်ကလဲ သူမ၏ ကိုယ်လုံး

လေးကို လွတ်ထွက်သွားမှာစိုးသည့်အလား အတင်းပင် ဖက်၍ထားသည်။

ခဏကြာတော့မှ မာမာအောင်သည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကို ဖွင့်လိုက်ရင်း သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းအစုံမှ ဆွဲ၍ ခွာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကိုပါ သန်းစော၏ ရင်ခွင်တွင်းမှ ရုန်းဖယ်၍ ထွက်လိုက်သည်။

“အကို . . . အဝတ်အစားတွေချွတ်လိုက်တော့လေ”

မောဟိုက်သံလေးဖြင့် ပြောလာသော အခါတွင် ဗောဓု သန်းဗောက သူ၏ အဝတ်အစားများကို ချွတ်လိုက်ချိန်တွင် မာမာအောင်ကလဲ သန်းစော၏ ရှေ့ပင် ရပ်လျှက်သူမ၏ အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်လိုက်သည်။

ကိုယ်လုံးတီးလေး ဖြစ်၍သွားသော မာမာအောင်ကို သန်းဗောက မျက်တောင်မခတ် ငေး၍ ကြည့်နေသည်။ သူမ၏ အသားအရည်လေးမှာ ဖြူဝင်း၍ နေရုံမျှမက ရင်သားအစုံမှာလဲ မွဲမောက်တင်းမာ၍နေကာ မာမာအောင်၏ တင်သားကြီးတွေကတော့ ဖေါင်းတစ်၍ ဖွေးဖူးနေသည်မှာ သန်းဗော၏ ရင်တွေကို မဆိုးမရွံ့ဖြစ်စေလေသည်။

သန်းဗောက သူမကို ကြည့်နေမှန်းသိ၍ မာမာအောင်သည် ပြုံးပြီးလေးရပ်၍ သူမ၏ ကိုယ်လုံးတီးလေးကို ခြုံနှိပ်ထားသည်။ ထိုသို့ ရပ်ပြထားရင်းမှ မာမာအောင်၏

မျက်လုံးရှဲကြီးများက သန်းစော၏ ပေါင်ရင်းဆီသို့ တချက်လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။ သန်းစော၏ မာဟောင်နေသော လီးတန်ကြီး၏ ထိပ်ဖူးကြီးမှာ အသဲယား စရာကြီးဖြစ်နေသလို တဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေသည်ကိုလဲ တွေ့လိုက်ရသည်။

“အကို . . .”

“ဟင် . . .”

“မာက လှရဲ့လား ဟင် . . .”

“လှတာပေါ့ မာရယ် . . . အကိုလွေ့ဖူးတဲ့ ဝဲန်းမတွေထဲမှာ မာက အလှဆုံးတဲ့ သိလား . . .”

“အဲဒီ မာရဲ့ အလှတွေက အကိုအတွက်သဲ သိလား . . . ဟောဒီအကိုအတွက်သဲ . . .”

ဟုပြောရင်းက မာမာအောင်သည် သူမ၏ ကိုယ်လုံးတီးလေးကို သန်းစော၏ ရှေ့သို့ တိုးကပ်သိုက်ပြီး သန်းစော၏ လည်ပင်းကို တွဲခိုကာ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများက သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းတွေပေါ်သို့ ထပ်မံ၍ ကျရောက်သွားပြန်ကာ စုပ်နမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

ဒီတခါတွင်တော့ မာမာအောင်သည် ခေခေကလို့ သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို အတင်းစုပ်ယူကာ နစ်ချင်းမဟုတ်ဘဲ ခပ်မြင်းမြင်းလေးစုပ်၍ နမ်းပေးသည်။

မာမာအောင်ကို ဖက်ထားသော သန်းစော၏ လက်တွေက သူမ၏ ခါးစပ်လေးမှတစ်ဆင့် သူမ၏ ဖင်သား

ကြီးတွေပေါ်ရောက်၍ သွားကာ ဖင်သား ဖွေးဖွေးအိအိကြီးများကို ပွတ်သပ်၍ ပေးနေသည်။ ထို့နောက် အားမလိုအားမရဖြစ်၍ လာပြီး သန်းစောသည် သူ၏ လက်များဖြင့် မာမာအောင်၏ ဖင်သားကြီးများကို အားပါးတရ ဆုတ်နယ်လေတော့သည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖိကပ်ကာ ဖက်ထားကြသည်ဖြစ်၍ သန်းစော၏ မာတောင်နေသော လီးတန်ကြီးမှာ မာမာအောင်၏ ဆီးခုံဖွေးဖွေးလေးကို ဖိကပ်၍ ကောက်ထားသလိုဖြစ်နေရာမှ လီးတန်ကြီးမှာ ဒိတ်ကနဲ ဒိတ်ကနဲ သွေးတိုး၍ နေသည်ကို မာမာအောင်က သတိထားလိုက်မိချေသည်။

မာမာအောင်သည် သန်းစော၏ နှုတ်ခမ်းများအပေါ်မှ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများကို ခါးကာ သန်းစော၏ ရှေ့တွင် ခူးထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ လက်လေးတဖက်ဖြင့် ထောင်မတ်၍နေသော သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို အောက်မှနေ၍ ဝန်းကာ ကိုင်လိုက်ပြီး လီးတန်ကြီးကို ဝိုင်း၍ တစ်ချက် နှိပ်လိုက်သည်။ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးမှာ တင်းကနဲ ယမျှပ်ဖြစ်သွားရသည်။

ထို့နောက် မာမာအောင်သည် သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ ဖေါင်းဖို့ ဖြူအူ၍ နုညက်နေသော ပါးပြင်လေးတဖက်ပေါ်သို့ ဖိကပ်၍ ပေးလိုက်ကာ သူမ၏

ပါးပေါ်တွင် ပြေးပြေးလှိမ့်၍ ပေးနေလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာကြီးသန်းစော၏ ပြုလုပ်နေသော လီးတန်ကြီးကို မာမာအောင်သည် သူမ၏ ပါးပြင်နုနု ညက်ညက်လေးပေါ်တွင် ဆက်၍ လှိမ့်ပေးနေချေပြီ။

ခဏနေတော့မှ မာမာအောင်သည် သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို အရင်းမှကိုင်၍ သေချာစွာ စိုက်ပြုလုပ်လေသည်။ ပြန်ကားဖေါင်းတင်း၍နေသော ထိပ်ဖူးကြီး၏ ထိပ်အပေါက်ဝလေးတွင် အရည်ကြီးလေးတွေ စုံ၍ နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

မာမာအောင်သည် သူမ၏ လျှာလေးကို ရှုပ်ဟဟဟဟ ထုတ်၍ လျှာဖျားလေးဖြင့် ညပ်ညပ်သာသာလေးပင် လီးကြီးထိပ်မှ အရေကြည်လေးကို ထိုး၍ ထက်ယူလိုက်သည်။

“အ . . . အီး . . . ဟင် . . .”

သန်းစော၏ ကိုယ်လုံးတီးကြီးမှာ ပုန်၍ သွေးမသည်။

မာမာအောင်က သူမ၏ မျက်နှာလေးကို မော့၍ သန်းစောကို ကြည့်သည်။ သူမ၏ မျက်လုံးလေးများ တွင် အရည်လေးတွေလှဲနေကြသည်။ ပြီးတော့ မာမာအောင်သည် နှစ်နှစ်ကာကာလေး တစ်ချက်ပြုံးပြလိုက်ရင်း သူမ၏ တင်လေးနှင့် အရင်းမှ ဆုတ်ကိုင်၍ထားသော သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ မာမာအောင်သည် လီးတန်ကြီးကို သေချာစွာ ဖူးစိုက်၍ ကြည့်နေရင်းက တံတွေးတံချက် မျိုး၍ ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ ပါးစပ်လေးကို ဟ၍ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ဝပ်နှိပ်သမျှ သွင်းလိုက်ပြီး သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်လွှာက သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို ဖိကပ်လိုက်ပြီး သူမ၏ ဖေါင်းမိ၍ နေသော ပါးပြင်လေးနှစ်ဖက် ချိတ်၍ ဝပ်သွားရအောင်ကို လီးတန်ကြီးကို ခပ်လိုက်သည်။

လီးတန်ကြီးထိပ်မှ အရည်ကြည်လေးများသည် သူမ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ထွက်၍ ကျလာကြသည်။ မာမာအောင်က ထိုသန်းစော၏ အရည်ကြည်လေးများကို လျှာဖြင့် လိပ်၍ ချိတ်ချစ်လိုက်သည်။

ထိုကဲ့သို့ မာမာအောင်သည် လီးတန်ကြီးကို စုပ်ထားလျက်မှပင် သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ရှေ့တိုး နောက်ငင် လှုပ်ကာ လီးတန်ကြီးပေါ်တွင် ဖိကပ်ထားသော သူမ၏ နှုတ်ခမ်းကို ဖိကပ်ရင်း လီးတန်ကြီး၏ အရင်းမှ အဖျားသို့ဝှင်း၊ အဖျားမှ အရင်းသို့ဝှင်း လျှောတိုက်၍ ပွတ်ပေးသည်။ သန်းစော၏ လက်က သူမ၏ ခေါင်းလေးကို ထိန်း၍ ကိုင်ထားသည်။

မာမာအောင်တစ်ယောက် အင်ဂျင်နီယာကြီး

သန်းစော၏ သူမကို လိုးချင်သဖြင့် ဓာတောင်နေသော လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်လေးဖြင့် အားပါးဟု လိုးပေးနေချေပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ရွှေတိုး နောက်ငင် လုပ်ရင်းက လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ထုတ်၍ သွင်း၍ဖြင့် လုပ်၍ပေးနေရင်းက သူမ၏ လျှာလေးကလဲ လီးချောင်းကြီးနှင့် ထိပ်ဖူးကြီးတို့ကို ပွတ်သပ်ကာ ယက်၍ပေးနေသည်။ သန်းစော၏ ကိုယ်လုံးတီးကြီးတစ်ခုလုံး တဆတ်ဆတ်တုန်နေရလေသည်။

“အား . . ရှိုး . . ဟီး . . ဟင်း . . အား . . အား . . အိုး . . အိုး . . ဟင်း ”

သန်းစောတစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ မျှသိပ်မထား နိုင်တော့ အသံထွက်အောင်ပင် ညီး၍နေရချေပြီဖြစ်သည်။

မာမာအောင်က လီးတန်ကြီးကို နင်း၍ ရွှေတိုး နောက်ငင်လုပ်ပေးနေရာက ဖိကြီးပတ်လည်ကို လျှာဖြင့် လှည့်ပတ်ကာ ယက်ပေးသည်။ ထိပ်ဖူးကြီးကိုလဲ လျှာဖြင့် ပွတ်၍ ယက်ပေးနေရာမှ လီးကြီးထိပ်ဘုတ်ကို လျှာထဲသို့ လေးဖြင့် တိုး၍ ပေးလိုက်သည်။

“အား . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . အား အား . . အိုး . . ရှိုး . . အမလေး . . မာမာ ရယ် . . ဟင်းဟင်း”

မာမာအောင်၏ လီးစုပ်ကောင်းမှုကြောင့် အင်ရှင်နီယာကြီး သန်းစောတစ်ယောက် အမလေး ခင် တ

၍နေရချေပြီ။ ဖြစ်တော့လည်း သန်းစော၏ ကကိုယ်လုံးမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်၍နေရလေသည်။

တဖြောဖြောဖြင့် မာမာအောင်သည် သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ခပ်ထွက်ထွက် ရွှေတိုးနောက်ငင် လုပ်ရင်း လီးတန်ကြီးကို လိုး၍ ပေးသည်။

သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးမှာလဲ မာမာအောင်၏ တံတောများဖြင့် ပြောင်လက်တောက်ပ၍ လာရလေသည်။

အင်း . . အိုး . . ရှိုး . . အား . . ဟင်း . . ကောင်းလိုက်တာ . . မာမာရယ် . . ဟင်း ဟင်း အချစ်လေးရယ် . . ကောင်းလိုက်တာ . . ဟင်း . . အား . . အင်း . . ရှိုး . .

သူမ၏ပါးစပ်ထဲရှိ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးမှာ မာတင်း၍ တဖြောဖြော တဆတ်ဆတ်ဖြစ်ပုံမှာပင်မက ငေါက်ပနဲ ပေါက်ကနဲဖြစ်လာတော့ရာ မာမာအောင်သည် သူ၏ ပါးစပ်ထဲမှ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို အဖျားထိ ဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်ပြီး ဖိကြီးအောက်နားသို့ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေး အောက်တွင် နှုတ်ခမ်းလေးကို အတင်းထဲ ဖောက်၍ ဖိကြီးပစ်ပစ်လိုက်သော စုပ်လိုက်သည်။

စုပ်တာမှ အားကုန်ကို စုပ်သည်။ ဖြစ်တော့ သူမ၏ လျှာက သန်းစော၏ ဖိကြီး တစ်ခုလုံးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ငို၍ ယက်သည်။ ဖိကြီးကိုလည်း ဖိ၍ဖိ၍ ယက်သည်။

ကောသလ္လိယမာယ . .

“အ . . အ . . အီ . . နီ . . အာ . .

ဟူ၍ သန်းစော၏ တကိုယ်လုံးမှာ တုန်ခါသွားရာမှ သူ၏ခါးကြီးသည် ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ဖြစ်၍ သွားပြီး မာမာအောင်၏ ပါးစပ်ထဲသို့ သူ၏ သုတ်ရည်များကို ယန်း၍ ထည့်လိုက်လေတော့သည်။

မာမာအောင်ကလဲ အင်ရှင်နီယာကြီး သန်းစော၏ လီးထိပ်မှ ထွက်၍လာသော သုတ်ရည်မှန်သမျှကို ကုန်စက်အောင် မှို၍ချသည်။

ပြီးတော့ သူမသည် သန်းစော၏ လီးပန်းကြီး ယိပ်ဖူးကို စုပ်ထားလျက်ကယ် စောစောကလိုပင် သူမ၏ လျှာလေးဖြင့် ယက်၍ပေးနေသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ ဇောဇောကကဲ့ ခပ်ကြီးကြီးဖက်သည်မဟုတ်ဘဲ ညင်ညင်သာသာလေး ယက်ပေးနေခြင်းဖြစ်တော့သည်။

ဇောကြာတော့မှ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီး တစ်စုံစစ်ဖြစ်နေရာမှ ငြိမ်၍ ကုသွားသောအခါတွင် ဂီတနီကြီးကို သူမ၏ပါးစပ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ လီးတန်ကြီးအရင်းတွင် ကိုင်ထားသော သူမ၏ လက်လေးကို မယ်ယဲဆုတ်ကိုင်ထားသည်။

ထို့နောက် မသိမသာလေး ရေခွာသွားသော သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို မာမာအောင်သည် မျက်နှာချင်း

ဆိုင်ကာကြည့်နေရင်း သူမ၏ လက်လေးတဖက်မှ လက်ခုံလေးဖြင့် သူမ၏ ပါးစပ်လေးကို သုတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူမ၏ လျှာကိုထုတ်ကာ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို စနိကာ စာနိကာ ယက်ပေးပါတော့သည်။

အချိန်အတော်ကြာအောင် ယက်ပေးလိုက်တော့ သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးမှာ စောစောကလိုပင် မာကြော၍ လာပြီဖြစ်သဖြင့် မာမာအောင်သည် သူမ၏ လျှာလေးကို လီးစက လက်လေးတဖက်ဖြင့် ကိုင်လာသော သန်းစော၏ လီးတန်ကြီးကို ဝုံ့၍ တချက်နင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် လီးပန်းကြီးပေါ်မှ သူမ၏ လက်လေးကို ဖယ်လိုက်ပြီး သန်းစော၏ ရှေ့တွင် ထိုင်နေရာမှ မတ်တတ်တ၍ ရပ်လိုက်လေတော့သည်။

မာမာအောင်တစ်ယောက်မတ်တတ်ရပ်၍ အပြီးမှာပင် ချစ်ဟယ် . . မာရယ် ဟု သန်းစောက ကျိတ်မနိုင်ခဲမရ ခြေလိုက်ရင်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးတီး ဇွေးဇွေးလေးကို အတင်းပင် ဖက်လိုက်ရာက သူမ၏ မျက်နှာလေး အနံ့ကို သန်းစောသည် အဝမ်းမရ နင်းလေတော့သည်။

ပြီးတော့ သန်းစော၏ မျက်နှာက သူမ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ဝုံ့၍ ကျအလာတွင်တော့ မာမာအောင်က သန်းစော၏ ခါးကို သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဝိုင်း၍ ဖက်ထားရာမှ သူမ၏ကိုယ်စာပေါ်ပိုင်းကို နောက်သို့ လှန်

၍ အမေးလိုက်တွင်တော့ သန်းစောက မာမာအောင်၏ နို့ဖွေးဖွေး ထွေးထွေးကြီးတွေကို အတင်းယပ် ပုံ၍ ခွဲမလ တော့သည်။

သန်းစော၏ အဝမ်းမရ ဝပ်နင်းပြီး နို့သီးလေးကို လျှာဖြင့် အတင်း အတင်းထိုးကော်ကာ လက်ယေးနေမှ ကြောင့် မာမာအောင်၏ မျက်နှာလေးသည်ပင် ချွံ့ပျက် ချွံ့ ကနဲမဲ၍သွားနေရလေသည်။

သန်းစောသည် မာမာအောင်၏ နို့နှစ်လုံးကို ဘယ် ပြန်ညာပြန် ခွဲ၍ပေးနေရင်းမှပင် မာမာအောင်၏ တင်သား လုံးလုံးတစ်တစ်ကြီးများပေါ်တွင် တင်ထားသော ညှော် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ညှော်မ၏ ဖပ်သားကြီးများကို အားမလို အားမရဖြင့် ဆုတ်နယ်၍ပေးနေလေသည်။

အတန်ငယ်မျှကြာသွားတော့မှ သန်းစောက မာမာ အောင်၏ နို့တွေကို သွတ်ပေးကာ ညှော် ဦးခေါင်းမှ မော့၍ လာပြီး မာမာအောင်၏ ပါးပြင်လေးတစ်ဖက်ကို မြတ်မြတ် နှိုးနှိုးလေးနင်းလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သန်းစော၏ လက်တစ်ဖက်က မာမာ အောင်၏ ပေါင်ကြားသို့ တိုးဝင်သွားကာ ညှော် ဖောက်သွယ် လေးကို စမ်း၍ ကိုင်လိုက်သည်။

မာမာအောင်၏ ခါးလေးသည် ဣန္ဒြေကနဲ ကချက် ဖြစ်သွားရသည်။

သူမ၏ စောက်ပတ်ဝတွင်လည်း အရည်တွေမှာ စို ချွံ့မနပ်သည်မှာ အတော်လေးပင် ရွံ့နစ်၍ နေပြီဖြစ်သည်။

“ကို . . .”

“အင်း . . .”

* “လုပ်တော့မလား . . . ဟင်”

“အင်း . . .”

“မာ . . . ဖင်ကုန်းပေးမယ်နော် . . . ကိုစိတ်ကြိုက် ဘာလိုးပေတော့ သိလား . . .”

ပြောပြီးသည်နှင့်မာမာအောင်က သန်းစော၏ ပါးတ ဖယ်လို နမ်းယိုက်ပြီး ကုတင်ပေါ်သို့ပင် မတက်တော့ဘဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ပင် သန်းစောကို ကျောပေး၍ ဒူးထောက် ကာ ငှားဖက် ကုန်းပေးလိုက်လေသည်။

မာမာအောင်တစ်ယောက် သန်းစောကို သူမ၏ နံ မယ်မပျော် ဖင်သားကြီးများကို ပြ၍ အလိုးခံပေတော့သည်။

ဖင်သားကြီးများမှာ ကား၍ ဝိုင်းနေသလောက် လိုး ကနဲ၍ ဖွေးဖွေးအူနေသည်။

သူမ၏ နောက်ဖက်သို့ လက်နှစ်လုံးမျှ စု၍ ထွက် မနပ်သော စောက်ပတ်ကြီးမှာလဲ အရည်တွေ စိန်ထွက်ကာ မက် မောစရာကြီးဖြစ်၍နေသည်။

သန်းစောသည် သူမ၏ နောက်တွင် ဒူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး ဖေါင်း၍ ပြူးထွက်ကာ အရည်တွေ စိန်စိုနေ

သော သူမ၏ စောက်ပတ်ဝသို့ သူ၏လီးတန်ကြီးထိပ်ကို ခေ့
လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သန်းစော၏ လက်နှစ်ဖက်ဟ
မာမာအောင်၏ ဖင်သားကြီးနှစ်ဖက်ကို တဖက်တချက်စီ
ဆုတ်ကိုင်ကာ သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ဆောင့်၍ သွင်းလိုက်
လေတော့သည်။

“ဗျစ် . . ဗျစ် . . ဖြတ် . . ဖွတ် . .”

“အင့် . . အမလေး . . ဟင်း ဟင်း . . ဆောင့် . .
ဆောင့်တော့လေ ကို . . ဟင်း . . ဟင်း . .”

ပြောရင်းကပင် မာမာအောင်က သူမ၏ ချွေတွင်
ဆန့်၍ထောက်ထားသော လက်နှစ်ဖက်ကို တံပဟင်မစ်မု
နေ၍ ချိုးကာ ကွေးလိုက်ပြီး သူမ၏ ကိုယ်အပေါ်ဝိုင်းကို
နှိပ်ချလိုက်သည်။ ဖင်မှူးထောင်းပုံစံနီးပါးဖြစ်သွားလေသည်။

သန်းစော၏ လီးကြီး ကဆုံးဝင်သွားကထဲက မာမာ
အောင်သည် အတင်းပင် သန်းစောကို ဆောင့်ခိုင်းနေသဖြင့်
မာမာအောင်မှာ တဏှာကြီးကြောင်းသိသာလှလေသည်။

သန်းစောကလဲမညာပါ။ မာမာအောင်၏ ခါးကို
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်ကာ အားရပါးရလှီးဆောင့်၍
လှီးသည်။ မာမာအောင်ကလဲ သူမ၏ ဖပ်ပြုံးမပွဟို
သန်းစော၏ အားပါးတရဆောင့်ချက်များနှင့်အညီ နောက်
သို့ ပြန်၍ အားရပါးရကော့ပေးနေလေသည်။

“ဖြတ် . . ဖွတ် . . ပလွတ် . . စွတ် . . ဖွတ်”

အား . . ဟင်း ဟင်း ကောင်းလိုက်တာ အကိုရယ်
အောင့် . . အောင့် မာ စောက်ပတ်ကြီးစုတ်ပြတ်သွားအောင်
ဆောင့်ပစ်လိုက်စမ်း . . အမလေး . . ဟင်း . . ဟင်း”

ဟူသော မာမာအောင်၏ မချီမဆန့်အသံလေးများ
မှာ လွင့်ပျံ့၍ထွက်လာပါတော့လေသည်။

xxxxx

(၅)

ဇနီးချစ်လေးတွေပြောင်း၍လာခဲ့သည်။ (၂)လတာ
မျှပင်ရှိခဲ့ချေပြီ။

“ဟေ့ . . ဟိုမှာကြည့်စမ်း အဲဒီနှစ်ယောက်က တွဲနေ
လိုက်ကြတာ လင်မယားအတိုင်းတဲ့” “လင်မယားမဟုတ်ဘူး
လား” “ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ ဒီကောင်မလဲ ဒီလူနဲ့ကျမှ တော်
တော်ချနေတယ်”

အမျိုးသမီး(၂)ယောက်၏ လမ်းလျှောက်ရင်းပြော
လိုက်သံကိုကြားလိုက်ရ၍ အောင်ဇော်က လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်
တော့ သန်းစောနှင့်မာမာအောင်တို့ဖြစ်နေသည်ကို အမှတ်
မဆင်တော့လိုက်ရတော့သည်။

(၆)လ တနှစ်ဆိုသော အချိန်မှာဘာမျှ မကြာလိုက်
သလိုပင် . . “ဆရာ” “ဟာ ခင်မောင်ကို လာထိုင် မင်းတို့
မင်္ဂလာပွဲရက်က ဆရာ ခရီးလွန်နေလို့ အမျိုးသမီးဘဲ လွတ်
လိုက်ရတယ်ကွာ” “ဟုတ်ကဲ့ ဒါနဲ့ဆရာ ဟို ဆရာဦးသန်း

စောသတင်းကြားပြီးပြီလား ကျနော်လဲ ကြားကြားချင်း ပြော
လာတာ" ထိုင်ပြီးသည်နှင့် ခင်မောင်ကိုက ပြောလိုက်သည်။
"မင်းဘာကြားလို့လဲ" "ဌာနကငွေတွေတော်တော်ကျွာလို့
ရာထူးချထားပြီး စစ်နေတယ်လို့ကြားတယ်"

"ဟုတ်တယ် ခင်မောင်ကို ဆရာလဲကြားတယ်...
အင်း... ဆရာတစ်ပါးကပြောတုန်းသလိုပေါ့ကွာ အိမ်က
ထမင်းဟင်း နေ့တိုင်းစားရလို့ ရှိုးနေတော့ ဧနီပေါက်တို့
ကြေးစိုးတို့ စားချင်လာတာ သဘာဝပါဘဲ... ကန်ကလေး
တော့လဲ စားလိုက်ပေါ့ကွာ ဧနီပေါက်တို့ ကြေးစိုးတို့ဆိုတာ
အမြဲစားရမဲ့အစားအစာမဟုတ်ဘူး စားရင်အန္တရာယ်ကြီး
တယ်။ စားကောင်းတာတော့မှန်တယ်... ဒါပေမဲ့ ဧနီပေါက်
မှာ အစာကြေခဲတဲ့ပစ္စည်းတွေပါသလို ကြေးစိုးထဲမှာပါကို
အသားတွေကလဲ ယင်းစိမ်းနဲ့နှိပ်ထားတာ... အမြဲစားတော့
အန္တရာယ်ကြီးတာပေါ့လေ... ခုလဲ သန်းစောက အိမ်ထဲမင်း
ဟင်းဖို့တာကနေ ဧနီပေါက်တို့ ကြေးစိုးတို့ကို တခါတရံနဲ့ပြီး
စားလိုက်တာကလျာပေါ်မှာ အရသာတွေ သွားတော့ အမြဲ
ဆက်စားပြီး ဒုက္ခဖြစ်သွားတာပေါ့ကွာ... ဟု အောင်ဇော်က
ခပ်ညှိုးညှိုးလေးပြောလိုက်ပါလေတော့သတည်း...။"

xxxxx